

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง การกำหนดประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบกากตะกอน
และวิธีการระบายน้ำทิ้งที่ได้มาตรฐานของระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบกากตะกอนและวิธีการระบายน้ำทิ้งที่ได้มาตรฐานของระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลสามารถดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลได้อย่างถูกสุขลักษณะและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การกำหนดประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบกากตะกอน และวิธีการระบายน้ำทิ้งที่ได้มาตรฐานของระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่เป็นระบบที่รองรับและสามารถบำบัดปรับปรุงหรือแปรสภาพสิ่งปฏิกูลจากส้วมให้ปราศจากมลภาวะสภาพอันน่ารังเกียจและการก่อให้เกิดโรค โดยอาจเป็นระบบถึงบำบัดแบบไร้อากาศ เช่น ถังเกรอะ ถังเกรอะกรองไร้อากาศ หรืออาจใช้ระบบเติมอากาศร่วมก็ได้ ทั้งนี้ ต้องออกแบบระบบท่อน้ำเข้าและท่อน้ำออกไม่ให้เกิดภาวะน้ำไหลล้นดวงจร

ข้อ ๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร บ้านพักอาศัย ห้องแถวหรือตึกแถวไม่ว่าจะใช้เพื่อการพาณิชย์หรือพักอาศัยต้องจัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่มีขนาดไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ลิตร และต้องมีระยะเวลาสูบตะกอนไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อสัปดาห์ เพื่อนำไปบำบัดในระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

ข้อ ๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารอื่นนอกเหนือตามข้อ ๔ และส้วมสาธารณะ เช่น อาคารชุด โรงเรียน โรงพยาบาล โรงแรมหรือกลุ่มอาคาร และห้างสรรพสินค้า เป็นต้น ต้องจัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่มีขนาดเพียงพอกับปริมาณสิ่งปฏิกูลที่อาจเกิดขึ้นในอาคารประเภทนั้น ๆ และต้องมีระยะเวลาสูบตะกอนหนึ่งครั้งต่อปี เพื่อนำไปกำจัดในระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองส้วมเคลื่อนที่ ส้วมชั่วคราว นำสิ่งปฏิกูลไปกำจัดในระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวมทันทีหลังเต็มหรือเสร็จภารกิจ

ข้อ ๗ ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวมของราชการส่วนท้องถิ่น อาจใช้ระบบหมักไร้อากาศหรือระบบหมักแก๊สชีวภาพ หรือระบบอื่นใดที่เหมาะสมกับการกำจัดสิ่งปฏิกูล ทั้งนี้ น้ำทิ้งและกากตะกอนที่ผ่านระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวมดังกล่าวต้องได้มาตรฐานใช้หนองพยาธิและแบคทีเรียอีโคไล (Escherichia coli)

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในข้อ ๑๕ แห่งกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการ
สิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๑ ก่อนระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือสิ่งแวดล้อม หรือนำไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อ ๘ วิธีการระบายน้ำทิ้งจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลและระบบบำบัดน้ำเสียรวมในกรณี
ที่รองรับสิ่งปฏิกูลให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) น้ำทิ้งจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่ห้ามมิให้ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือ
สิ่งแวดล้อมโดยตรง เว้นแต่

(ก) น้ำทิ้งจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลได้มาตรฐานไข้หอนพยาธิและแบคทีเรียอีโคไล
(*Escherichia coli*) ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในข้อ ๑๕ แห่งกฎกระทรวง
สุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือ

(ข) น้ำทิ้งจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลนำไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสียรวม

(ค) ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตาม (ก) หรือ (ข) ให้ใช้วิธีการซึมสู่ดินในพื้นที่
ซึ่งพื้นดินซึมน้ำได้ดีโดยมีระบบบ่อซึม หรือร่องซึมต้องอยู่เหนือระดับน้ำใต้ดินไม่น้อยกว่า ๑ เมตร โดยระดับ
การระบายน้ำต้องอยู่ใต้ผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค
ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๒) น้ำทิ้งจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวมหรือจากระบบบำบัดน้ำเสียรวมที่รองรับสิ่งปฏิกูล
ของราชการส่วนท้องถิ่น และของอาคารตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ต้องได้มาตรฐานเช่นเดียวกับ (๑) (ก)
ก่อนปล่อยออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๙ ประกาศนี้มีให้ใช้บังคับกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองบ้านพักอาศัย อาคาร หรือสถานที่
ตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ที่ได้ติดตั้งระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลอยู่แล้วในวันก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๑๐ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับในท้องที่กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาลนคร
และเทศบาลเมืองเฉพาะในจังหวัดตามบัญชีแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

บัญชีแนบท้าย

จังหวัดที่บังคับใช้ ดังนี้

๑. นครราชสีมา
๒. อุตรธานี
๓. ขอนแก่น
๔. หนองคาย
๕. บึงกาฬ
๖. เลย
๗. หนองบัวลำภู
๘. มหาสารคาม
๙. ร้อยเอ็ด
๑๐. ยโสธร
๑๑. อุบลราชธานี
๑๒. อำนาจเจริญ
๑๓. สุรินทร์
๑๔. ศรีสะเกษ
๑๕. มุกดาหาร
๑๖. สกลนคร
๑๗. กาฬสินธุ์
๑๘. บุรีรัมย์
๑๙. ชัยภูมิ
๒๐. นครพนม
๒๑. เชียงใหม่
๒๒. ลำปาง
๒๓. แพร่
๒๔. น่าน
๒๕. พะเยา
๒๖. เชียงราย
๒๗. ลำพูน
๒๘. แม่ฮ่องสอน
๒๙. สระแก้ว
๓๐. นนทบุรี
๓๑. ปทุมธานี
๓๒. นครปฐม
๓๓. สมุทรปราการ
๓๔. สมุทรสาคร